

1. Zie, God staat op en spreekt de go-den aan. Hij roept hen op voor Hem te-
 2. Maar al - le go - den zijn vol on-ver stand, Be - grij - pen niet de wer-ken
 3. Maar nu spreekt God: "Als men - sen ster-ven zij. De eeu - wig heid gaat hen ge-

- recht te staan. "Hoe-lang nog spreekt u on-recht-vaar-dig recht, Waar-om geen
 - van Gods hand. Zij tas - ten rond, ver ward in dui-t're nacht. De we - reld
 - heel voor bij". Als aard-se vors - ten die ten on - der gaan is 't met hun

straf de bo - zen aan - ge - zegd? Doet recht de zwak-ken, maakt ge-vang - nen
 wan - kelt, zo ver gaat hun macht. Ik noem-de hen ooit go - den, ja zelfs
 macht en aan-zien nu ge - daan. Sta op als rech - ter, breng de vre - de

vrij, Be - vrijdt de ar-men uit hun sla - ver - nij". Heer.
 meer, ooit zo-nen van de al - ler - hoog-ste Heer.
 weer, want al - le vol-ke-ren be - zit U, Heer."